

Un pacte a tres bandes, en tres actes

Un any després de les eleccions, CDC ha aconseguit el seu objectiu d'assolir una majoria, amb un pacte amb ERC i el PSC

El nou govern podria obrir la porta també a l'exregidor del PP Enric Martínez

L'alcalde, Jaume Dulsat, i Jordi Orobitg, en el pacte amb Antonio Lorente. Foto: Nuri Fornés.

La inexperiència i la complicadíssima aritmètica de pactes han marcat el primer any del govern, el primer de CDC sense vestigis de l'equip de l'exalcalde Xavier Crespo. D'una banda, aquest últim factor ha propiciat una treva a l'oposició, sobretot per part del Millor, que tenia disputes constants amb dos regidors –com a mínim– en l'últim mandat.

Deu mesos després, el PSC ha superat el desaire del juny

ERC, que havia estat al govern, no volia tornar a l'oposició

Després de les decepcions de la nit electoral, en què els partits que tradicionalment s'havien alternat en l'alcaldia van veure que els

seus resultats continuaven caient, els diferents partits van mirar de treure el màxim rendiment de la seva posició. Que CDC havia de tenir l'alcaldia semblava clar, tot i la decepció de veure que, un cop més, les eleccions continuaven evidenciant una pèrdua de confiança de l'electorat.

El Millor, que abans de les eleccions i després d'haver-se vist catapultat com a segona força el 2011, veia el poder a tocar, també va intentar formar govern, després de refer-se de la patxada de perdre dos regidors. No va aconseguir, però, seduir gaire ningú en aquest camí, tot i l'acostament als socialistes. Al PSC tampoc no li havien anat gaire bé les eleccions. Només les forces noves (C's i la marca blanca de Podem, En Lloret Sí Se Puede) i els veterans d'ICV-EUiA van poder-se mirar amb una certa satisfacció el nou tauler de joc. L'aliança ERC-Avancem amb prou feines va pujar (un regidor més en un context general de bons resultats per a ERC al territori).

El vodevil

Un any després, CDC ha aconseguit un dels seus objectius, la majoria estable que tant van trobar a faltar els seus predecessors. I ho ha fet de la mà d'ERC-Avancem i els socialistes, en un acord que, com una llarga obra teatral, s'ha desenvolupat en tres actes, amb alguns actors entrant i sortint, a l'estil d'un "vodevil", citant el símil que va fer servir el grup d'ICV-EUiA.

El primer acte va ser l'encaixada de mans de CDC i el PSC, un acord que semblava que en el mandat anterior era tabú, i que va passar factura a l'exportaveu socialista, Joan Bernat (ara a ERC-Avancem), que sovint donava suport als convergents des de l'oposició; el segon acte va ser més aviat un drama, amb l'acord gairebé rere la cortina de CDC i ERC. El regidor republicà Jordi Orobitg, havent governat en l'etapa anterior, es resistia a

haver-se de conformar amb l'oposició, i si s'havia de pactar volia mantenir l'àrea de Turisme, segurament la que dóna més projecció política en un municipi turístic de primer ordre com Lloret.

El vet a Joan Bernat

El PSC no va pair el desaire (es van trobar el pacte amb ERC ja fet) i va trencar l'acord. A més, el grup que encapçala Antonio Lorente mantenia un vet a Joan Bernat, castigat per haver deixat els socialistes en l'anterior mandat (de fet, el van animar a marxar). El tercer acte (i qui sap si final) va ser el retorn al govern del PSC, que després de deu mesos ja havia superat les ferides del lleig de CDC. Diuen que el temps ho cura tot, i fins i tot els socialistes van resignar-se a compartir govern amb Bernat. El pacte ha estat vist amb molt bons ulls des de fa temps per la direcció del partit, que, veient que ha minvat la seva força en molts municipis, ha fet que la sociovergència sigui tendència. Ja n'hi ha a Girona, Figueres, Blanes, Lloret i Olot.

Pel PSC, el nou pacte representa tornar a governar a la ciutat després de tretze anys a l'oposició, i per CDC i ERC és un alleugeriment no haver de veure's pactant gairebé cada punt, una situació que en l'anterior mandat va comportar un desgast considerable. El quart acte, molts vaticinen que serà l'entrada al govern d'Enric Martínez, que ha deixat el PP (les sigles eren un entrebanc per entrar en un govern amb ERC) i és regidor no adscrit. A Martínez no li falten disposició ni ganes. Vol entrar a governar i, de fet, va ser l'únic que en el ple d'investidura va votar a favor de Jaume Dulsat. Tota una declaració d'intencions.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-05-2016 Pàgina 12

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/970025-un-pacte-a-tres-bandes-en-tres-actes-a-lloret.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui